

LINKIN6 [ART]

09. 04 - 01. 08. 2014.

KRK # GALERIJA DECUMANUS

Melinda Kostelac

Hortikultura stanja 2
09. - 30. 04.

Andrea Staničić

Granice
30. 04. - 23. 05.

Igor Gržetić / Vedrana Valenčić

Mediologija / iznesotine
06. - 20. 06.

Iva Gobić

Geomorphs
20. 06. - 04. 07.

Damir Babić

Tko je protjerao tišinu? Srca venu
04. - 18. 07.

Emanuela Santini

Mind eScapes
18. 07. - 01. 08.

Piše > Višnja Slavica Gabout

Linkin6 [art] naziv je projekta koji kroz šest izložbi predstavlja platformu umrežavanja netradicionalnih, suvremenih izričaja u grafici, crtežu i slici. Izričaja koji nadilaze klasične koncepcije, a svojom multimedijalnošću, intermedijalnošću i transdisciplinarnošću, osviještenim autorskim pristupom i prije svega suvremenim medijima uvode u umjetnost novi način vizualne komunikacije. U ovom projektu umjetnici spajaju različite medije, tehnike i discipline. Ipak, osnov im je najčešće grafika, kojoj prigranjuju crtež, fotografiju, kolaž, video ili kompjutor, stvarajući instalacije, ambijente, ili site specific, tako kreirajući harmonične medijske suživote. Uz neospornu i uzbudljivu raznolikost poetika, rukopisa i osobnih izričaja autora, postoji među njima i mnogo toga zajedničkoga što ih je umrežilo u Linkin6 [art]. Odlučujuća je međutim bila činjenica da izlaze iz svih okvira tradicionalnih pristupa i tehnike, te da eksperimentiraju - i to u području i grafike i crteža i slikarstva. U suvremenu grafiku se danas ubraja sve što je otisnuto, strojno umnoženo i tiskano. Ona može biti objekt [skulptura, art-knjiga], može predstavljati iskorak u drugu disciplinu, ili može biti nadgradnja nekom drugom mediju. Ograničenja koja je propisivala tradicionalna grafika više ne postoje, a zbog novih tehnologija uvedene su nove kategorije [trodimenzionalnost, nepostoja-

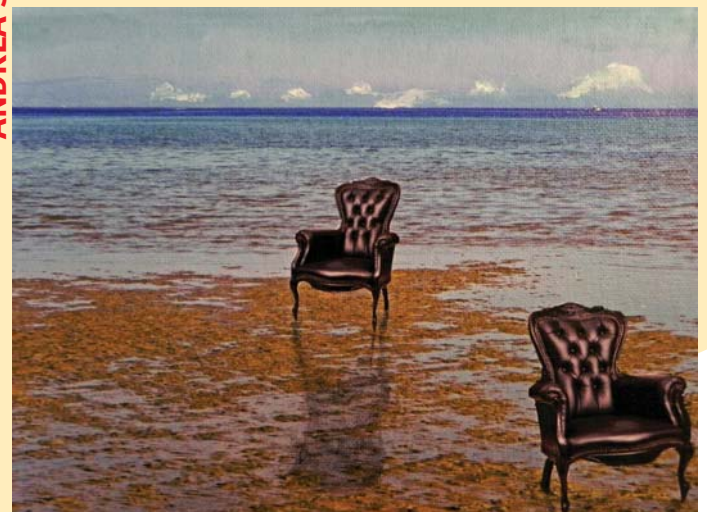
Linkin6 [art] - PLATFORMA

/ suvremena grafika,

ANDREA STANIČIĆ

nost u mediju, negacija principa umnožljivosti, neodređljivost koncepta otiskujuće površine - može biti drvena ploča, metal, kamen, ekran, digitalna baza podataka], pa više nema ekskluzivnosti kanonskog odnosa površine s koje se otiskuje i otiska. Suvremena grafička tehnika sad može biti i digitalni print, fotografija i tisak. Pritom su digitalni mediji anulirali klasičnu signaturu i numeraciju, te u potpunosti promijenili percepciju [slika je programirana preko ekrana, računala, televizije, ili videa - kompjutorska grafika]. U grafici danas [kao u suvremenoj umjetnosti uopće] više ne govorimo u terminima likovne, nego vizualne kulture, jer ona se u našem vremenu odnosi na mnogo ši-

re područje života i djelovanja. I pojam slike se proširio, podrazumijevajući ne samo vizualnu nego i mentalnu sliku; koncepciju i ideju. Cjelokupna suvremena umjetnost tako postaje izazovni iskustveni odraz individualne slike životne zbilje; medij s beskrajnim mogućnostima propitivanja, otvarajući se pred umjetnicima kao svojevrsni "research laboratory". Video-umjet-

EMANUELA SANTINI

kom] i time utirući put jednoj novoj poetici i osobnoj vizualnoj estetici.

ANDREA STANIČIĆ - "Granice" [site specific instalacije od kombinacija slika, kompjutorskih grafika i fotografija]. Autorica istražuje temu granica u najširem smislu: mentalne, fizičke, duhovne, medijske; granice između privatnoga i javnoga, te prostorno - vremenske granice na mjestu događanja umjetničkoga djela [site specific].

EMANUELA SANTINI - "Mind eScapes" [grafike-kolaži, u kombinaciji s crtežima i fotografijama; art-knjige]. Tema ovoga ciklusa je ljudska komunikacija/nekommunikacija [samoća, bliskost, otuđenje], pri čemu su u fokusu interesa unutarnja stanja i emocije. Autorica do njih dolazi introspekcijom ["bježanjem" u sjećanja], zahvaćajući osobna iskustva i donoseći autobiografske reminiscencije. Ali nakon toga slijedi umjetnički postupak arhiviranja memorije, što je u ove umjetnice uvijek poticaj i kôd za uzlet imaginacije. Navodeći je na istraživanje krajnjih dosega njezinih glavnih medija - crteža i grafike, kod kojih kreće od klasičnih principa i klasičnih postavki, a svaki put završi u uzbudljivom prostoru eksperimenta.

DAMIR BABIĆ - "Tko je protjerao tišinu? Srca venu" [slike, ulja na platnu]. Autor tu vizualizira svoj osobni, misaono-kontemplativni pristup razumijevanju zbilje, pri čemu je naglasak na pojmu tišine i motivu stabla. U autorovoj zbilji pozicija tišine u odnosu na buku ista je kao ona ljepote u odnosu na ružnoću. Tišina upućuje na okretanje sebi i svojoj unutrašnjosti, jer spoznavanjem sebe, spoznajemo istinsku zbilju, do čega dolazi-

UMREŽAVANJA

crtež i slika

nost i kompjutorska umjetnost [kompjutorska grafika] uspjele su uvelike promijeniti percepciju svijeta, transformirajući SLIKU [image] u INFORMACIJU [data]. Generirana iz tehničke informacije, "slika" se tako približila životu i čovjeku, komunicirajući pomoću novih medija širokim krugom korisnika. Pritom su i teme koje umjetnike danas okupiraju za naše vrijeme suvremene i aktualne: tu je s jedne strane problematika svakodnevice koja nas okružuje, a s druge naša intima, naše emocije i naša individualna i kolektivna sjećanja, koja arhiviramo u podsvijesti, a onda ih povremeno, kao "data recovery", povlačimo iz memorije, reorganiziramo i interpretiramo u novim medijima pomoću novih informacijsko-komunikacijskih sustava [valja se ovdje prisjetiti kako se i Venecijanski bijenale 2013. koncepcijski bavio vrlo važnom temom arhiviranja individualne i kolektivne prošlosti, te čuvanja memorije, kao temelja umjetničke inspiracije, za budućnost]. Mnogo od ovdje rečenoga o suvremenoj grafici, vrijedi i za suvremeni crtež i sliku, što dokazuje i šest autora i njihovih projekata umreženih u Linkin6 [art]. Ono što im je svima zajedničko je da, odvajajući se od klasičnoga grafičkog pristupa i priklanjajući se eksperimentu nadilaze medijska ograničenja, odašiljući pritom gust i slojevit vizualni doživljaj - ali i sugestivnu poruku. Ipak, premda se primarno bave novim medijima i novim tehnologijama, većina ovih umjetnika i dalje se djelomično oslanja na klasične grafičke tehnike, nikad ih u potpunosti ne napuštajući, nego se na njih u svom stvaralaštvu nadovezujući. Spajajući staro i novo, te tako sa svojim medijem polemizirajući [primjerice spajajući grafičku misao sa slikarskom realizacijom, ili grafiku s verbalno-fotografskim dodat-

DAMIR BABIĆ

DAMIR BABIĆ

mo umom, ali i emocijama [srcem]. Tišina je prisutnost. Prisutnost u prirodi. A Babićeva prisutnost očituje se tu kroz motiv stabla, šume, lišća... Njegovi meditativni narativi prirode, s ponegdje smještenim ljudskim likom, traže zainteresiran pogled, što onda pokreće naša čula. Međutim, ta minuciozna figuracija prikazuje zbilju stvarniju od stvarne i premda je sve prepoznatljivo - sve je krajnje irealno: i prostor i vrijeme i motiv [koji je na prvi pogled akromatski, a ustvari je prepun boje]. Zato je Babićev svijet tišine njegova autorska transformacija zbilje, pri čemu se motiv može iščitavati asocijativno, metaforički i simbolički [stabla i šume su mjesta osluškivanja i spoznaje, te mjesta gdje se meditira i doživljava prosvjetljenje], ali i kao otisak autorova ritma disanja, duktusa i unutarnje energije.

MELINDA KOSTELAC - "Hortikultura stanja 2" [višebojne grafike-kolaži u kombinaciji klasičnih i suvremenih bezkiselinskih grafičkih tehnika, s dodatkom tekstova, crteža, fotografija i ready-made predmeta]. Radovi ove grafičarke zanimljive su sinergije klasičnog i suvremenog pristupa grafičkome mediju, pri čemu ona voli eksperimentirati novim postupcima, uvodeći netradicionalne tehnike i materijale. Stalna tema joj je poniranje u vlastitu povijest, vlastita iskustva i djetinjstvo, otkrivajući tu onu esenciju i one sokove koji su bili presudni za razvoj njezina bića i njezina kreativnog duha. Pronalazeći u tom svom "vrtu sjećanja" [hortus = vrt], punom živih, promjenljivih, te tлом i prirodnim ambijentom uvjetovanih unutarnjih stanja, neiscrpnu inspiraciju za svoje stvaralaštvo.

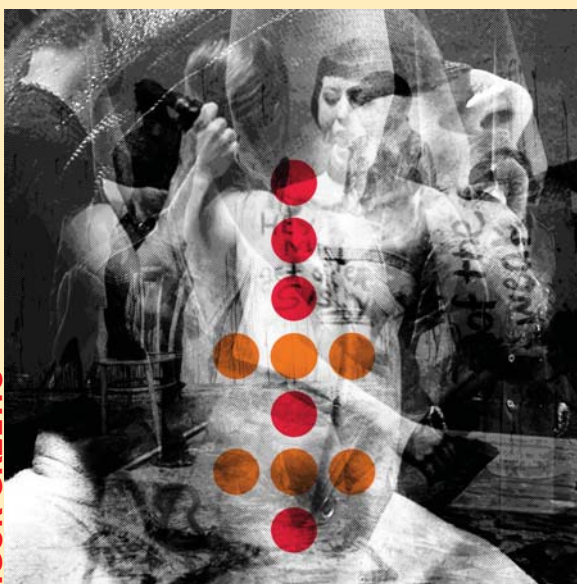
MELINDA KOSTELAC

IGOR GRŽETIĆ - "Mediologija" [kompjutorska grafika, kolaž, reciklaža, fotografija, multimedija]. Gržetić i ovdje nastavlja s dosadašnjim istraživanjima na području novih medija, u ovom projektu istražujući vizualne i masmedijske manipulacije. Pritom pokazuje ogromne mogućnosti suvremenih medija i alata, koji mijenjajući percepciju manipuliraju osjetilima, stalno nas uvjeravajući u zbilju koja je ustvari iskrivljena, iluzivna i zbog virtualne prirode medija - hibridna. Autor nam znalački "modificira pogled" [ali i sva ostala čula] metamorfozama, simulacijama, "iskošenjima", replikacijama i sinestezijama, da bi na kraju redizajnirao stvarnost i kreirao novu zbilju. A u njoj dobiva na važnosti i sve ono što je pohranjeno u memoriji podsvijesti, zaboravljeno i možda odbačeno kao "smeće", do čega međutim Gržetić poseže kao za starim datotekama na kompjutoru, na način "data recovery" - pronalazeći, obnavljajući i reciklirajući različite prostorno-vremenske vizualne podatke, te najposlije medijski generirajući simulakrum zbilje drukčije estetike.

IVA GOBIĆ - "Geomorphs" [grafika/slijepi tisak i ready-made matrica; fotografija, video, art-knjiga]. Iva Gobić svojim grafikama izlazi iz okvira tradicionalnih grafičkih tehnika, na način da se suvremenim eksperimentom vraća - iskonima. Grafike izvodi na otvorenom, rađeći u dosluhu s prirodom, s njom u suglasju uzimajući otiske stijena [treba se tu prisjetiti da je "prva grafika" - otisak ruke pretpovijesnog čovjeka na zidu njegove špilje] - i meditirajući. Tako otiskuje reljef podneblja i dokumentira njegovu geomorfologiju, arhivirajući ga i memorijski pohranjujući u unutrašnjim [galerijskim] prostorima. A sam postupak uzimanja grafičkog otiska isključivo je prirodan: kao matricu koristi stijenu, kao natapalo more, kao prešu snagu svoga tijela [-stopala], a kao sušilo sunce.

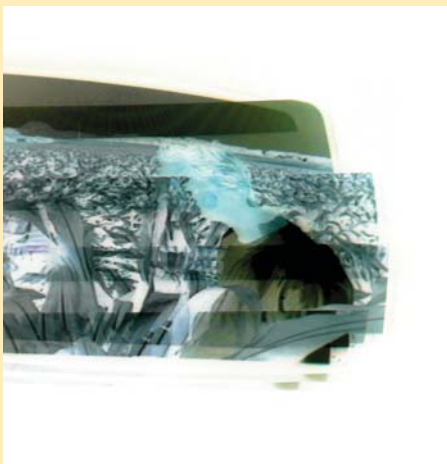
IGOR GRŽETIĆ

Metafizika povezivanja

■ Piše > Igor Gržetić

Povezivanje [linking] sigurno možemo smatrati obrascem na kojeg n prestano nalijećemo. Unatoč činjenici što postojimo u prividno globaliziranom svijetu osjećam da povezivanje na bilo kojoj od fizičkih razina naše često zbunjujuće stvarnosti [nazovimo je zasad tako iako mi se čini da polako otkriva karakter iluzije] postaje sve teže, usudio bih se reći i neugodnije. Međutim, taj materijalni dio beskonačnog spektra zbilje, danas opterećen smetnjama koje nas sve intenzivnije pomiču s ionako zahtjevnog puta samospoznaje [kao jedinog preduvjeta samorealizacije] postaje sve nezahvalniji u materijaliziranju utopije bilo kojeg oblika socijalne interakcije. Ovdje na raspolaganju ostaje tek Gombrichov model društvenog testa koji nas, kako bi minimalizirao zatečenost, priprema na egzistiranje u okolnostima čije su strane definirane nepreglednim morem naslijeđenih normi. Drugim riječima, relativno brzo spoznajemo kako sve naše postupke učiniti društveno prihvaćenim. Skeniranjem ta-

IGOR GRŽEĆIĆ

ko postavljene stvarnosti [još jednom podsjećam na Barkleyev idealizam], nameće se pitanje značenja i uloge individue, i to one povezane s antipodom čovjekove tjelesne biti. Ako prihvatimo Leibnizovu spoznaju, um, iz kojeg pretpostavimo navire individualnost [priča o sadržaju], i fizičko tijelo [priča o formi] pokazuju različit ontološki status, odnosno jedno na

IVA GOBIĆ

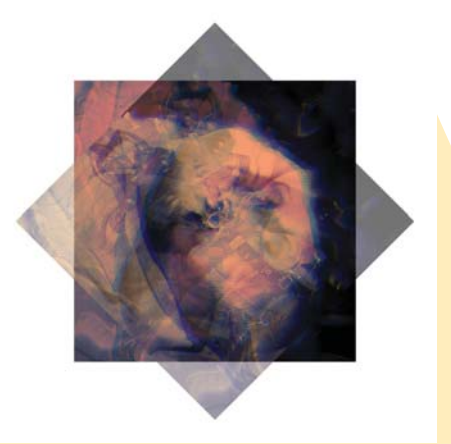

drugo uzročno ne utječu. Prema tome, život naše nematerijalne, nefizičke biti teče usporedno s onim materijalne. Prihvatanjem ove dualističke vizije svijeta otvaraju se neslućene mogućnosti povezivanja mimo one naizgled nešto opipljivije, fizičke razine. Nije li stoga umjetnost, kao dijete čovjekovih mikrokozmičkih sila, jedan od gotovo idealanih motiva za spoznavanje metafizike povezivanja? Odgovor pozitivnog predznaka bio je dovoljan da se povežu individue koje dijele zajednički poriv; poriv za preciznim seciranjem, kako društvenih [socioloških i psiholoških] fenomena, tako i vlastitih introspektivnih akcija, koristeći, u naletu stvaralačkog poriva, širok spektar medija, posrednika. Iako ostajući, barem duhom, u polju jedne od najkontroverznijih likovnih disciplina - grafike.

Semiotika govori o kodu kao o znakovnom nizu koji upućuje na poruku. "Hortikultura stanja 2" Melinde Kostelac nastavak je istraživanja slojevite vizualne komunikacije [kao spleta međusobno povezanih poruka] zasnovane na perceptivnim, ikonografskim i kodovima nesvesnog, kako ih je jednom definirao Eco. Prvospomenuti uspostavlja uvjete zamjedbe, sljedeći odnose označenog i označitelja u ikoničkom znaku, dok potonji ukazuje na specifične psihološke situacije. Grafički listovi Melinde Kostelac, ako ih tako gledamo ili možda bolje rečeno čitamo, isprva otkrivaju splet apstratnih obrazaca dopunjenih riječju materijaliziranim impresijama, da bi nas rezultat aktiviranog sistema kodiranja [projiciranja], doveo do prepoznavanja autoričinog memorijskog idioma.

Fenomen transformacije tematizira i "Mediologija" Igora Gržetića. No, dok grafički niz Melinde Kostelac govori u prilog transformiranju potaknutom čovjekovim misaonim mehanizmima [posredstvom kadrova koji potenciraju specifična značenja], računalno-grafički eksperimenti što ih združuje "Mediologija"

ukazuju na gotovo alkemijski karakter fizičke dimenzije koda [poruke]. Veći dio vizualnih jedinica samog postava nastao je agresivnom reciklažom internetskog [uglavnom kvazi-pornografskog] materijala, stapajući se potom u kaotične vizuale koji bivaju inputom za stvaranje novih zvučnih i jezičnih matrica [autorica potonjih je Vedrana Valenčić]. No unatoč različitom pojavnom karakteru tako različitom pojavnom karakteru tako različitom pojavnom karakteru tako različitom pojavnom karakteru tako različitom pojavnom karakteru tako različitom pojavnom karakteru, isti im modul [subliminal],

IGOR GRŽEĆIĆ

kao subjekt reciklaže, ako poslušamo Freuda, omogućuje prodor u [pod]svijest. I ovdje iznova otkrivamo transformaciju, i to onu promatrača uzrokovanu manipulacijom njegove [pod]svijesti, što još jednom aludira na skrivene potencijale spomenute drevne prakse.

Igranje porukom u fokusu je interesa i Emanuele Santini. Međutim u njezinom slučaju, grafike, crteži, kolažirane fotografije i ostali uglavnom intermedijalni, likovno-lingvistički, artefakti ["Mind eScapes"], podsjetnik su trenutaka osobne revizije. Demonstriranje pozicioniranja između dviju krajnosti [zajedništva i samoće; eksploatacije i intime; ekstrovertnosti i introvertnosti; prošlosti i sadašnjosti] te spoznaja da treniranjem vlastite imaginacije možemo prodrijeti u dotad nepoznato polje samospoznaje tek su neki od motiva iz pozamašnog korpusa autoričinog bijega u čistu introspekciju. Posebno intrigira želja da se već postojećim jezičnim modulima, dekontekstualizacijom, priskrbi nova značenja. Pretvarajući diskurzivni u metajezik.

Hvatanjem Tišine ["Tko je protjerao tišinu? Srca venu"], kao jedne od najpri-
sutnijih segmenata čovjekove metafizičke biti, zao-
kupljen je Damir Babić. Svojim monokromnim

Hvatanjem Tišine ["Tko je protjerao tišinu? Srca venu"], kao jedne od najpri-
sutnijih segmenata čovjekove metafizičke biti, zao-
kupljen je Damir Babić. Svojim monokromnim

ambijentima ukazuje na moguću posljedicu kontemplacije: shvaćanje kako je zamjedba svijeta, uglavnom opterećena gustom koncentracijom naših iskustava [o čemu potom ovise ideje, mišljenja i znanja], u dubokoj koliziji s onime što istinska [zen] pojavnost jest. Upravo Tišina, iz koje se budi potreba za samospoznajom, otvara mogućnost razbijanja debelih stjenki holograma i poticanja katarze nakon koje ostajemo sami sa stvarnošću; sami sa sobom.

O nešto drugačijem modelu napuštanja naslijeđenih obrazaca [manje metafizički], govore i "Granice" Andree Staničić. Njezine doslikane računalne grafike i igranje kontekstom u formi fotografske instalacije upućuju na želju za dokidanjem pravila prostorvremena ili barem za njihovim drugačijim shvaćanjem. Niz gotovo minijturnih prozora otvorenih prema horizontu, poput kakvog otisaka odrađene meditacije, ulaze u interijer galerije spretno manipulirajući dimenzijom prostora, dok beskrajni slijed zatvorenog kruga priziva negiranje dimenzije vremena. Za-

IVA GOBIĆ

nemaranjem upravo tih konstanti otvaraju se i druge alternative, pa tako i mogućnost preplitanja krajnosti koje prepoznajemo [ili barem tako mislimo] kao javno i intimno.

Eksperimenti Ive Gobić ["Geomorphs"] manipuliraju esencijom prirode koju možemo osjetiti u otiscima demonstracije njezinih sila bilo doslovnim prenošenjem segmenata površine stijena ili profinjenim reljefnim crtežima nastalim [režiranim] djelovanjem mora. Dio je to interesa usmjerenog ka otkrivanju, u isto vrijeme, stvaralačke i razaralačke snage prirode čiji su prepisani potencijali formirali talismane jedinstvenog koda. Primordijalna snaga iskorištenih elemenata [u ovom slučaju zemlje i vode] tako je još jednom postala žarištem inspiracije koja se dijelom prelila u ritual.

Natječaj za sudjelovanje na pop-up izložbi Crveno/Plavo

Pozivaju se vizualni umjetnici i dizajneri da se prijave za sudjelovanje na žiriranoj grupnoj pop-up izložbi koja će se između 28. travnja i 4. svibnja 2014. godine održati u sklopu krčkog festivala Prvomajski inkubator.

Riječ je o tradicionalnom glazbenom događanju u organizaciji Udruge demo bendova Grada Krka na kojem se promoviraju demo bendovi autorskog izričaja. Kako je jedan od ciljeva udruge poticanje stvaralaštva i promocija mladih ili neafirmiranih umjetnika, ove je godine festival proširen i prigodnom tematskom izložbom.

Iza naziva ovogodišnje izložbe, krije se opširna tematika Međunarodnog praznika rada - 1. maja. Umjetnicima i dizajnerima tako je postavljeno pitanje **Što je za vas 1. maj?**, na koje su pozvani odgovoriti svojim autorskim radom.

Asocijacije na zadanu temu su razne, a sudionicima je ostavljeno da sami odluče kako će obraditi spomenutu problematiku, u kojem mediju, odnosno kojom tehnikom će se izraziti (grafički dizajn, fotografija, ilustracija, akril, tempera, ulje, kolaž, akvarel, olovka, tuš i slično). Jedini uvjet je da su radovi formata A3 (420 x 297 mm) te da obavez-

dvorane koja gleda na trg te virtualno na Internet stranici kreiranoj posebno za ovu izložbu [crvenoplavo.pen.io].

U slučaju povoljnog vremena, održati će se prigodno otvorenje izložbe s popratnim glazbenim programom čiji će detalji biti naknadno poznati.

Prijava mora sadržavati:

PDF datoteku prijavljenog rada u dimenzijama A3, rezolucije za tisak ili originalno djelo dimenzija A3 koje odgovara na zadatak ovog natječaja,

naziv i kratki opis/koncept prijavljenog rada (do pola kartice teksta),

životopis autora ili grupe autora (do pola kartice teksta, email i broj telefona),

link na web stranicu autora, odnosno profil na društvenoj mreži ili slično.

Radove u PDF formatu šalju se na email udrugademobendovagradakrka@gmail.com, dok je originalne radove potrebno poslati poštom na adresu Udruge demo bendova Grada Krka, Ljudevita Gaja 5, 51500 Krk, s naznakom: za natječaj Crveno/Plavo. **Natječaj je otvoren 18. ožujka i traje zaključno do 18. travnja 2014. godine!**

U odabiru radova sudjelovat će Lucija Štefančić (magistra restauriranja i konzerviranja umjetnina - slikar) kao predstavnica Udruge demo bendova grada Krka, Igor Gržetić (povjesničar umjetnosti i audio-vizualni umjetnik) i Mario Depicolzuane (grafički dizajner i vizualni umjetnik). Odabrani radovi bit će objavljeni do 23. travnja 2014. godine.

Originalni radovi dostavljeni poštom se ne vraćaju, međutim nakon izložbe moći će se, uz prethodnu najavu, preuzeti u prostorijama Udruge demo bendova grada Krka.

Odgovori na sva dodatna pitanja mogu se dobiti na udrugademobendovagradakrka@gmail.com.

no i isključivo koriste samo crvenu i plavu boju, uz napomenu da se opcionalno mogu kombinirati crna i bijela.

Odabrani radovi biti će izloženi na pop-up izložbi koja će se postaviti u sklopu novouređenog trga i dvorane osnovne škole u gradu Krku, arhitekta Idisa Turata, točnije na staklenoj stijeni